

Öcsém

Ez az öcsém, V. L. Róla nincs is kisebb korából kép, igaz, jó, hogy ez megvan. A Zács Fotó Szalonban csináltattuk. Az a Király utcában volt valamelyik nagy kapu alatt, a színháztól kicsit kijebb. Emlékszem, mentünk vele oltásra, és előtte elvittük lefényképeztetni. Még alig tudott állni, édesanyám ott állt, nehogy elessen, még olyan kis ingatag volt, olyan hat hónapos lehetett. A ruhája világoskék volt fehér gallérral és mandzsettával, még hozzá olyasmi anyagból, mint régen a

melegítők: belül bolyhos volt, kívül meg kötött. Jó meleg volt.

1937. június huszonhatodikán született az öcsém, akkor én tizenkét évesen még nagyon kislány voltam, úgyhogy az utolsó időben, mikor várta édesanyám a babát, akkor a nagymamáméknál aludtam. Azt soha nem felejttem el, hogy éjjel zörgött édesapám az ablakon, hogy "Mama, jöjjön" -- mert akkor még magázták, és akkor nagymama felöltözött, és elment, és reggelre megvolt a baba. Szép kisbaba volt, nagyon.

Sokat segítettem a babázásban, tulajdonképpen mikor a fiam megszületett, akkor abból éltem, amit ott tanultam, mert nem volt senki, aki adott volna tanácsot vagy segítséget, úgyhogy azért az sokat számított.

Az öcsém hét éves volt, amikor elvitték. Tizenhárom év volt közöttünk. Az édesanyám az ő kezét fogta Auschwitzban, mikor utoljára láttam őket. Édesanyám akkor harminckilenc éves volt.